

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34645

гр. София, 09.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
закрито заседание на 09.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разглежда дело номер **2318** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по искане на Ц. С. - Ръководител на Управляващия орган на Програма "Развитие на човешките ресурси" 2021-2027 в Министерството на труда и социалната политика, чрез пълномощник Д. Д., за изменение на Решение № 31199/06.08.2026 г., постановено по адм. дело № 2318/2026 г. по описа на Административен съд София-град, в частта за разноските, като бъде намален размерът на присъденото в полза на жалбоподателя адвокатско възнаграждение.
В искането е посочено, че в хода на производството своевременно е направено възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност на спора. Излагат се съображения, че при преценката на размера на подлежащите на възстановяване разноски съдът не е обвързан от минималните размери на адвокатските възнаграждения, като се прави позоваване на практиката на Съда на Европейския съюз. Поддържа се, че съдът следва да определи разумен размер на подлежащите на възстановяване разноски съобразно конкретната фактическа и правна сложност на делото и действително извършената от процесуалния представител работа.
В срока по чл. 176а, ал. 2 АПК от Сдружение „Съюз за стопанска инициатива“ е постъпил отговор, в който са развити съображения за неоснователност на искането за изменение на разноските. Позовава се на съдебна практика на СЕС и ВАС.
Административен съд София-град, като съобрази искането и данните по делото, намира следното: Искането е процесуално допустимо, решението е от 06.08.2026 г., а искането за изменението му в частта за разноските е депозирано на 14.08.2026 г., поради което е подадено в срока по чл. 176а, ал. 1 АПК от надлежна страна.
Разгледано по същество, искането е неоснователно.
С Решение № 31199/06.08.2026 г., след поправката на допуснатата очевидна фактическа грешка, Министерството на труда и социалната политика е осъдено да заплати на Сдружение „Съюз за стопанска инициатива“ направените по делото разноски в общ размер на 10 025,56 евро, от които 25,56 евро държавна такса и 10 000 евро адвокатско възнаграждение.

В хода на производството ответникът своевременно е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК, приложим във връзка с чл. 144 АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката съдът съобразява критериите по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата.

Съдът счита, че размерът на адвокатско възнаграждение не следва да бъде определян единствено посредством съпоставяне с минималния размер на адвокатско възнаграждение. При преценката в настоящото производство съдът съобразява действителната фактическа и правна сложност на делото, засегнатия интерес и конкретно извършените от процесуалния представител действия.

Предметът на настоящия спор не се изчерпва с преценката относно наличието на мълчалив отказ. За разрешаването му е необходимо да бъдат съобразени предходното производство между страните и постановеното по него влязло в сила Решение № 38706/20.11.2025 г. по адм. дело № 5138/2025 г., действията на Управляващия орган след връщане на преписката, извършената верификация на заявените разходи, както и приложимата специална правна уредба относно междинните плащания и верифицирането на разходите по Програмата. Процесуалният представител на жалбоподателя е изготвил жалбата, осъществил е процесуално представителство в проведените на 23.04.2026 г. и 04.06.2026 г. открити съдебни заседания и е представил писмена защита, в която са изложени подробни доводи относно характера на непроизнасянето на административния орган, правното действие на постановеното в предходното производство влязло в сила съдебно решение и приложимата специална правна уредба. Обстоятелството, че делото е приключило след провеждането на две открити съдебни заседания, само по себе си не обосновава извод за липса на фактическа и правна сложност. Обемът на извършената адвокатска работа не се изчерпва с процесуалното представителство в съдебно заседание, а включва и проучване на административната преписка, относимата правна уредба и предходното съдебно производство, както и изготвянето на жалбата и писмената защита.

При съвкупна преценка на посочените обстоятелства, значителния материален интерес по делото и действително извършените процесуални действия, съдът не намира заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 10 000 евро за прекомерно по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК. Материалният интерес е в размер на 409 752,11 лв., а съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа адвокатското възнаграждение възлиза на 8 650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв., или общо 21 040 лв. Претендираното възнаграждение, възлизащо на 19 558 лв., е под така определения размер, поради което не се явява прекомерно. В този смисъл е и Определение № 4309/20.04.2026 г. по адм. дело № 977/2026 г. на ВАС, Седмо отделение.

Неоснователно е позоваването на практиката на Съда на Европейския съюз относно определянето на минималните адвокатски възнаграждения. От същата следва, че съдът не е обвързан от нормативно установен минимален размер при преценката на подлежащите на възстановяване разноски, но не и че договореното и действително заплатено адвокатско възнаграждение следва във всички случаи да бъде намалено. Преценката за прекомерност се извършва във всеки конкретен случай с оглед фактическата и правната сложност на делото, материалния интерес и обема на действително извършената от процесуалния представител работа.

По изложените съображения съдът намира искането за изменение на решението в частта за разноските за неоснователно.

С тези мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ц. С. - Ръководител на Управляващия орган на Програма "Развитие на човешките ресурси" 2021-2027 в Министерството на труда и социалната политика, чрез пълномощник Д. Д., за изменение на Решение № 31199/06.08.2026 г., постановено по адм. дело № 2318/2026 г. по описа на Административен съд София-град, в частта за разностите. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Препис от определението да се изпрати на страните.